

ся запрѣ тука, Елиза полека потро-
на на прозорець-ть.

Молитвенно-то събраніе у Чиче-
ви Томови коіе-то ся бѣ събрало за
да пѣе гимни, бѣ ся продлило кж-
сна прѣзь ношь-та; и подирь Чичо
Томъ още и самъ си до гдѣ си по-
пѣіе, ношь-тж ся бѣ прѣхврьлиза,
и ако да бѣше вече срѣдь ношь
той и достойна-та му помощница о-
ще не бѣхж заспали.

» Господи, що іе това? » каза Чи-
на Хлоіа, скочи изведнжж и држ-
пнж перде-то отъ прозорець-ть.
струва ми ся да іе Елиза! Облѣ-
чи ся дядо! скоро! Это и старій-
ть Бруно. Что ли ся іе случило?
отвори по скоро врата-та. »

И до гдѣ тіа издума врата-та
ся разтворижж и свѣтлина-та отъ тѣ-
нечкж-тж свѣщъ, коіж-то Томъ на
бръзо запади освѣти лице-то и мж-
тнн-ти очи на бѣжяницж-тж.

Да тя благослови Господь! Елиза
страхъ мя іе да тя глѣдамъ Елиза.
Да не си болна, или да не ся іе слу-
чило нѣщо?

» Събрала съмъ ся да бѣгамъ Чичо
Томъ и Чина Хлоіа да бѣгамъ съ
дѣте-то си. Господарь-ть го іе про-
далъ!

» Продалъ го? извыкахж и двами-
нна и си издигнжж на горѣ ржцѣ-
ти и останжж втрещени.

» Да, продалъ го » отговори Елиза
утвърдително; азъ ся подкрадохъ въ

кезерь-ть до врата-та надвечерь,
и чюхъ, че Господарь-ть казване на
Господжж-тж че продаль мой Гар-
ри и тебе, Чичо Томъ, и двами-та
на іединъ тръговецъ, и че той су-
тромъ ще излѣзе съ конь-ть си, а
тръговецъ-ть утрѣ ще вы приіеме.

Томъ стоіаше, до гдѣ тіа говоріа-
ше, съ издигнати ржцѣ, съ опулени
очи, и му ся струваше че вижда и
чюва всичко това на сънь. И полека
дека като дойде въ себе си той
падиж а не сѣднж на ветхо-то стол-
че и опусти главж-тж ся, коіа-то
кљоннж на колѣни-ти му.

» Господи! бжди намъ милостивъ!
каза Чина Хлоіа. » Охъ не ми ся
хваща вѣрж, и що іе той сторилъ
за да го продаде Господарь-ть?

Той нищо не іе сторилъ — Нѣ за
това. Господарь-ть не бы рачилъ да
го продаде, а госпожіа-та — тіа іе
всѣкогы добра — азъ іж чюхъ че тіа
му ся моли за насъ, нѣ той ѣ от-
говори че неможе нищо да стори —
че іе той дѣженъ на той-зи тръго-
вецъ, и той го држи въ ржцѣ-ти
си, и ако не ся потъкми и распати
съ ніего то ще бжде принуденъ да
продаде всичко, що има. До толкосъ
іе уплетенъ отъ ніего. Да азъ чюхъ,
че той казваше, че нѣма що да из-
бира, а дѣженъ іе или да даде То-
ма и дѣте-то ми, или ще му земжтъ
всичко. До толкосъ го іе припрѣлъ
той-зи чловѣкъ. Господарь-ть казва-